

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. гр. Червен бряг, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ЧЕРВЕН БРЯГ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на осми януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Велислава Ст. Петранова

при участието на секретаря Пламенка Н. Петрова
като разгледа докладваното от Велислава Ст. Петранова Административно
наказателно дело № 20234440200290 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба подадена от „***“, гр. Червен бряг
представлявано от Р. Ц. против наказателно постановление /НП/ №15-
2300075/20.04.2023 г. издадено от директор на Дирекция „Инспекция по
труда“ – гр. Плевен, с което на основание чл. 416, ал.5 от Кодекса на труда
/КТ/ вр. чл. 414, ал.3 КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в
размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 62, ал.1 от КТ във вр.
чл. 1, ал.2 КТ.

В жалбата се излагат съображения за нарушение на материалния закон.
Твърди се, че административният орган не е изпълнил задължението си да
изследва фактическите обстоятелства по случая като извърши разследване на
спорните такива вр. чл. 52, ал.4 ЗАНН. Жалбоподателят поддържа, че има
сключен граждански договор с лицето *** ***, което изключва приложението
на чл. 62, ал.1 КТ. Моли съда да отмени наказателното постановление.
Претендира разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се
представява от упълномощен защитник, който поддържа жалбата по
изложените в нея съображения и пледира за отмяна на наказателното
постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“-Плевен,
редовно призован, се представява от старши юрк. Чобанова, която моли
съда да потвърди издаденото наказателно постановление, като правилно и
законосъобразно. Представя писмени бележки в срок.

Жалбата е подадена от легитимирана страна с правен интерес от
оспорване, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, поради което се явява процесуално

допустима.

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №15-2300075 от 21.03.2023 г. на гл. инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“-Плевен в присъствието на свидетеля Б. Н. от гр. Плевен, поради извършена проверка на 16.03.2023 г. в 12:00 часа в обект шивашки цех, намиращ се в гр. ***, стопанисван от жалбоподателя. При извършена документална проверка на 21.03.2023 г. в офис на Дирекция „Инспекция по труда“-Плевен, органът е констатирал, че *** в качеството си на работодател е допуснал до работа *** да изпълнява трудови функции като „ръчник“ без да има сключен трудов договор в писмена форма. При извършената на място в обекта, проверка на 16.03.2023 г. пред административният орган, лицето А. *** е заявило, че работи от един месец без сключен трудов договор с работно време от 11.00 часа до 13.00 часа в процесния шивашки цех в гр. Червен бряг, което представлява нарушение на чл. 62, ал.1 КТ вр. чл. 1, ал.2 КТ. При съставяне на акта не са изложени възражения от жалбоподателя. В срока по чл. 44, ал.1 ЗАНН е направено възражение от страна на санкционираното дружество, в което единствено бланкетно е посочено, че същото възразява срещу съставения акт.

Описаната фактическа обстановка е приета изцяло от страна на административнонаказващия орган. Въз основа на горното е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 416, ал.5 КТ и чл. 414, ал.3 КТ на „*** е наложено администно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 62, ал.1 КТ вр. чл. 1, ал.2 КТ.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен и обжалваното Наказателно постановление е издадено от компетентни лица, видно от приложените по делото доказателства. Съдът не споделя възражението на жалбоподателя за допуснати нарушения на чл. 52, ал.4 ЗАНН. Посочената разпоредба дава право, а не предвижда задължение за наказващия орган да извърши разследване на спорни обстоятелства - каквито, органът очевидно не е счел, че са налице, поради което не е пристъпил към извършване на такова разследване.

Издаденото НП е мотивирано, в същото е налице надлежно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават.

По тези съображения съдът приема, че е налице формално законосъобразно наказателно постановление. По неговата правилност се събраха както гласни доказателствени средства - показания на свидетели така и писмени доказателства.

Съдът преценява като непредубедени и добросъвестни показанията на свидетелите ***. Независимо от служебното качество на двамата свидетели, техните показания не оставят съмнение за предубеденост, заинтересованост или друга проява на необективност при изложение на относимите за делото обстоятелства. Напротив, показанията им са последователни и взаимно се потвърждават, поради което настоящият състав ги кредитира.

В противовес на показанията на свидетелите ***, са показанията на

свидетелите ***, ***. В показанията на горните свидетелки настойчиво се поддържа тезата, че *** работи за дружеството жалбоподател от вкъщи. Както свидетелката *** *** така и св. *** поддържат, че от страна на служителите на Дирекция „Инспекция по труда“-Плевен им е указано какво да попълнят в декларациите си. Показанията на тези свидетелки, съдът намира за неубедителни и заинтересовани от изхода на делото. Не без значение е фактът, че св. *** *** и *** са сестри. В показанията на св. ***, последната заявява, че при извършената проверка от страна на административния орган, тя заедно с *** *** и други служителки, са се намирали в шивашкия цех, след което са тръгнали към стаята за почивка. А в показанията си *** *** и *** заявяват, че при пристигане на служителите от Дирекция „Инспекция по труда“-Плевен, същите вече са се намирали в стаята за почивка т.е извън помещението за прстиране на труд.

Наред с това от разпита на *** *** се установява, че лицето разбира какви данни е попълнило в представената декларация по редна на чл. 402 КТ както и заявява при предявяване на процесната декрация в съдебното заседание, че тя собственоръчно я е подписала.

Поставя се въпросът по какви причини св. *** *** е посочила неверни данни относно работно време, естество на извършваната работа, трудово възнаграждение и т.н. в саморъчно попълнената декларация, ако при разпита си в съдебно заседание е казала истината – че работи от вкъщи и по време на процесната проверка се е намираха в шивашкия цех, за да върне готовата продукция. Прави впечатление още, че веднъж в показанията си на въпрос на съда св. *** *** заявява, че се е намира в процесния цех, за да види сестра си, а на въпрос на процесуалния представител на жалбоподателя заявява, че се е намирала в шивашкия цех, за да върне готовата продукция.

Горните противоречия не намират друг убедителен отговор, освен че дадените от страна на същата свидетелка показания в хода на съдебното следствие, по същество представляват потвърждаване на неистини пред съда.Настоящата инстанция не кредитира с доверение свидетелските показания на *** ***, *** и *** поради обсъдените по-нагоре противоречия, като съдът намира за защитна теза изразеното от тях в съдебно заседание, тъй като и трите свидетелки са работници в дружеството жалбоподател.

Районен съд – Червен бряг не кредитира дадените от представителя на „*** обяснения пред съда от страна на Р. Ц.. Последният не е присъствал на извършената проверка като пред съда единствено преразказа своята защитна теза.

Видно е от приложения по делото граждански договор от 02.03.2023 г., че възложителят - „*** е възложил, а изпълнителят - *** *** е приел да извърши почистване на конци на облекла по модели, качество и цена определени в поръчка за изработка, като след приемане на извършената работа възложителят се задължава да заплати дължимата сума. По делото е приложена декларация от 16.03.2023 г. от *** - работничката, за която е установено, че работи без трудов договор, в която лицето саморъчно е декларирало, че работи в *** намиращо се в гр. Червен бряг, улица „*** от един месец на длъжност „ръчник“ с работно време от 11.00 ч. до 13.00 часа, почивни дни: събота и неделя и получава месечно възнаграждение – 80 лева.

При тези фактически данни настоящата инстанция приема, че въпреки представения граждански договор, правоотношенията между страните имат характер на трудови, поради което се дължи сключване на трудов договор преди започване изпълнението на възложените със същия трудови функции. Това е така, защото в случая са налице и трите съществени елемента на правоотношението, които го квалифицират като трудово, а именно определени са мястото на работа - шивашки цех, стопанисван от *** характер на работа – „ръчник“ и е уговорено и плащано трудово възнаграждение – 80 лева. В случая трудовите функции като „ръчник“, *** *** е осъществявала с установено работно време - от 11.00 ч. до 13.00 часа според обясненията на същата още на мястото на проверката от контролните органи, което работно време е един от основните отличителни белези на трудовия договор, за разлика от гражданския /арг. §1, т.11 от ДР на КТ/. На последно място, касае се и за уговорено трудово възнаграждение в размер на 80 лева. Това възнаграждение се е изплащало не за постигнат трудов резултат, изработване на готов продукт или за свършване на нещо, а за полагания труд, неговото протичане и процеса на извършване на дадена работа, защото е упоменато като константна месечна величина в попълнената декларация по реда на чл. 402 КТ. Всички обсъдени доказателства налагат извод, че *** *** е упражнявала трудова дейност в обекта, стопанисван от дружеството, без наличен сключен трудов договор с работодателя. Договорът за изработка предполага еднократност на престацията. В настоящия случай от доказателствата по делото се установява, че налице е повтораемост на престацията, както и че лицето работи с материали на работодателя, а не със собствени както следваше да бъде, ако налице е договор за изработка.

За разлика от трудовото правоотношение, гражданските правоотношения попадат в обхвата на облигационното право и се уреждат от ЗЗД. Гражданският договор съставлява споразумение между възложител и изпълнител, според което първият възлага на втория извършването на дадена задача, поръчка или услуга. Основен отличителен белег на гражданския договор за изработка е, че предмет на договаряне е определен трудов резултат /овеществен труд, респ. услуга/, при който изпълнителят се задължава да предаде на възложителя крайния резултат от извършването на определена дейност срещу възнаграждение. Друга отличителна характеристика е, че работата по трудов договор винаги се извършва със суровини, материали и машини на работодателя какъвто е настоящият случай - видно от гражданския договор възложителят се задължава да осигури необходимите материали, а по граждански - по принцип изпълнителят е длъжен да изработи поръчаното със свои средства.

Съобразявайки гореизложеното настоящата инстанция намира, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства се доказва по безспорен начин извършеното нарушение на разпоредбите на чл. 1, ал.2 вр. чл. 62, ал.1 от КТ от наказаното дружество. В цитираните разпоредби на чл. 62, ал.1 от КТ е предвидено, че трудовият договор се сключва в писмена форма, а съгласно чл. 1, ал.2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. В дадения случай е налице противоправно поведение от страна на работодателя. Работникът е извършвал трудова функция, а отношенията са уредени като граждански, с което се

прикрива истинското трудовото правоотношение.

Не се споделя изложеното в съдебно заседание от страна на жалбоподателя относно връзката между настоящото административнонаказателно производство и непредприемането от страна на компетентните органи на Дирекция "Инспекция по труда" - Плевен на действия по обявяване съществуването на трудово правоотношение със съответно постановление по смисъла на чл. 405а ал.1 КТ. Двете производства имат самостоятелен характер и се развиват при напълно различни едно от друго предпоставки, процесуален ред и правни последици, т.е. наличието или липсата на производство по чл. 405а КТ нито обуславя, нито изключва, само по себе си, административнонаказателното производство по ЗАНН.

Поради изложеното съдът приема, че посоченото лице действително е полагало труд за дружеството жалбоподател, като е безспорно установено, че с него не е бил сключен трудов договор в изискуемата от закона писмена форма. След като жалбоподателят е приел на работа лице, без да има сключен предварително с него писмен трудов договор, съдът намира, че същият несъмнено е допуснал неизпълнение на задължение, установено с разпоредбите на чл. 1, ал. 2 вр. чл. 62, ал. 1 от КТ, за което правилно и законосъобразно е санкционирано с процесното наказателно постановление. /В този смисъл Решение № 418 от 27.09.2023 г. на Административен съд - Плевен по к. а. н. д. № 600/2023 г.; Решение № Решение № 35 от 4.02.2013 г. на Административен съд - Плевен по к. а. н. д. № 929/2012 г.; Решение № 657 от 13.11.2013 г. на Административен съд - Плевен по к. а. н. д. № 883/2013 г.; Решение № 107 от 6.04.2015 г. на Административен съд - Хасково по к. а. н. д. № 54/2015 г./

При извършената служебна проверка съдът констатира, че при съставянето на АУАН и при издаването на наказателното постановление са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, обуславящи тяхната отмяна.

Не са налице условията за приложението на чл. 415в от КТ. Втората алинея на посочената разпоредба изрично изключва нарушенията от вида на процесното от приложното поле на чл. 415в от КТ. В тази връзка следва да се отбележи, че цитираната норма представлява специална такава, която изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН, поради което съдът не следва да обсъжда наличието или липсата на предпоставките за нейното налагане.

Последвалата санкция е правилно определена на основание чл. 416 от КТ, вр. чл. 414, ал. 3 КТ. Относно размерът на наложената имуществена санкция от 5 000 /пет хиляди/ лева за съда не става ясно защо органът е определил именно този размер. Налагането на размер на санкцията над минималния предвиден или в различен от средния такъв, следва да бъде определен при наличие и на отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая обаче такива не са изложени от страна на административния орган. По делото липсат данни, че има други извършени предишни нарушения на трудовото законодателство от страна на санкционираното дружество, поради което съдът приема, че на практика това е първото нарушение, същото не е от най-тежките нарушения при трудовите правоотношения. Тези обстоятелства е следвало да бъдат взети предвид при определяне размера на наказанието.

В тази връзка размерът на имуществената санкция е следвало да бъде определен като размер при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства в законоустановения минимум от 1 500 лв., поради което НП следва да бъде изменено в тази му част.

Съобразявайки горното, настоящият състав намира обжалваното НП за законосъобразно, като размерът на определената санкция следва да бъде изменен, с което целите на наказанието визирани в чл. 12 от ЗАНН ще бъдат постигнати.

При този изход на правния спор, доколкото следва да се намали наложената с обжалвания акт имуществена санкция от 5 000 лв. на 1 500 лв., то пропорционално на тази уважена част следва да се присъдят претендираните от жалбоподателя съдебни разноски в размер на 300 /триста/ лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №15-2300075/20.04.2023 г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Плевен, с което на „***, гр. Червен бряг на основание чл. 416, ал.5 от Кодекса на труда вр. чл. 414, ал.3 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 62, ал.1 от КТ във вр. чл. 1, ал.2 КТ

КАТО НАМАЛЯВА размера на наложената имуществена санкция от 5 000 лв. /пет хиляди лева/ на 1 500 лв. /хиляда и петстотин лева/.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Дирекция "Инспекция по труда" – Плевен да заплати на „***, гр. Червен бряг сумата от 300 лв. /триста лева/, представляващи сторени по делото разноски съобразно уважената част.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Плевен в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Червен Бряг: _____